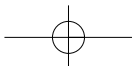
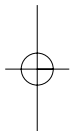
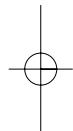

Németh Ákos

Prostitúció

1. egy irodában

- I. NŐ Hallgatom.
- I. FÉRFI Nem tudok mit mondani magamról, nincs mit mondanom. Kossuth-díjam van, de ez nem olyan fontos. Egyszerű táncos vagyok, ennyi az egész. Táncos, és koreográfiákat készítek.
- I. NŐ És miért jelentkezett erre a munkára?
- I. FÉRFI Váltani akarok. Változtatni, az egész életemen. Én...
- I. NŐ Ez is tánc. És maga táncos.
- I. FÉRFI Táncos voltam. Már nem vagyok az. Ez a pálya életkorfüggő. Én pedig túlléptem az életkorom, amikor...
- I. NŐ Szóval táncos volt. Tudna valamit mondani magáról?
- I. FÉRFI Van egy emlékem, talán ezt megosztom önnel. Egy gyerekkori emlék, az ilyenek mindig sokat kifejeznek. Úgy értem, sokat elmondanak az illetőről. Mondhatom? Mondom. Hát akkor elmesélem. Nem baj, ha hosszú lesz? Nem lesz hosszú. Apám és anyám kezét fogom. Már tudok járni és beszélni, de a húgom még nincs a képben. Apám anyámat, egy falusi ács szép lányát az ismeretségük hajnalán a diplomájával és az autójával kápráztatta el, most valamiért mégis vonattal utazunk.
- Egy falu vasútállomásán vagyunk, inkább csak afféle megállóhely, útban az anyai nagyszülők felé. A peronon sietünk a csatlakozás felé, apámékkal egy jókedvű helyi alkoholista egyezkedik. Ezt a nagyfiút én most elviszem magammal, ezt mondja. Meglepetésemre anyám egy szót se szól, csak sietősebbre fogja lépteit. Kétségbeesetten szorítom anyám kezét, sőt még apámét is, akit nem szeretek, sőt akitől néha tartok is. Úgy tűnik, ha nem teszek így, ha eleresztem a kezüket, sorsomra hagynak. Félek ettől a jókedvű fickótól, de leginkább az aggaszt, hogy a szüleim egy szót se szóltak, úgy tűnik, beletörődtek sorsukba. Rám szakad a magány. Szorítom szüleim kezét, siettetem őket. A kedélyes részeg nem tágít, beleszeret a tréfájába, megragad, és vinni akar, anyámék kényszeredetten vele nevetnek, és engem megijeszt ez a nevetés. Szörnyen félek, eleinte igyekszem nem mutatni, aztán feladom minden önérzetem, elkezdem húzni anyámat, el ettől a rettenetes arctól. A részeg ez mulattatja. Anyám nem vesz róla tudomást, számomra úgy tűnik, beletörődött. Pánikban húzom-húzom, anyám vonakodva követ, a részeg nevet, apám nevet, anyám nevet. Úgy tűnik, rajtam kívül mindenki egyetért.
- I. NŐ Ennyi?
- I. FÉRFI Ennyi. Tetszett?
- I. NŐ Ezt most miért mondta el?

- 86
- I. FÉRFI Nem tetszett?
 I. NŐ Olyan, mint egy álom. Nem tudom, miért mondta el.
 I. FÉRFI Nem álom. Ez a valóság.
 I. NŐ Maga nagyon különös embernek tűnik. Érzékenynek.
 I. FÉRFI Ezen már túl vagyok.
 I. NŐ Már nem érzékeny?
 I. FÉRFI Teljesen immúnis vagyok az érzékenységre. Érzéketlen vagyok. Senki nem tud nekem fájdalmat okozni. Engem nem lehet megsérteni. Egy ízben...
 I. NŐ Miért mondta el ezt a gyerekkori történetét?
 I. FÉRFI Szívesen csinálnék erről egy koreográfiát.
 I. NŐ (*nevet*) Hát itt erre nem lesz módja.
 I. FÉRFI Persze, persze.
 I. NŐ Hány éves?
 I. FÉRFI Tessék?
 I. NŐ Hány éves?
 I. FÉRFI Fontos ez?
 I. NŐ Hogyne volna fontos.
 I. FÉRFI Ötvennyolc. Ötvennyolc vagyok. De lélekben huszonnyolc.
 I. NŐ Nős? Család?
 I. FÉRFI A feleségem egy szörnyeteg, vele...
 I. NŐ Csak azért kérdem, hogy mit fog szólni az éjszakai munkához. Ez is vele jár.
 I. FÉRFI Persze.
 I. NŐ Szóval?
 I. FÉRFI Elváltam. Illetve külön élünk.
 I. NŐ Szóval nem lesz gond?
 I. FÉRFI Sosincs gond. Velem még sosem volt. Nincs és nem lesz, mert...
 I. NŐ Délelőtt viszont nem kell bejárnia. A délelőtti szabadok.
 I. FÉRFI Bármikor bejövök.
 I. NŐ Én leszek a közvetlen főnöke. Ez zavarja?
 I. FÉRFI Ugyan dehogy. Már miért zavarna?
 I. NŐ Sokakat zavar, ha nő a főnökük.
 I. FÉRFI Engem nem.
 I. NŐ Különösen, ha sokkal fiatalabb nő.
 I. FÉRFI Azért annyival nem fiatalabb.
 I. NŐ Huszonöt vagyok.
 I. FÉRFI Ez ma már nem különbség. Ötvennyolc, huszonöt, a szakadéknak egyazon oldalán vagyunk, hogy úgy mondjam. (*nevet*)
 I. NŐ Ezt nem értem.
 I. FÉRFI Felnöttek vagyunk, és már megértettük, hogy egyszer meghalunk. Felfogtuk, hogy az élet véges, hogy eleje és vége van. Aki ebbe még nem törődött bele, az előtt még ott az egész élet.
 I. NŐ Nem akarok a halálról beszélgetni.

- I. FÉRFI Persze. Voltaképpen én sem.
 I. NŐ És nem vagyunk a szakadéknak azonos oldalán. A szakadéknak két különböző oldalán vagyunk. Maga öreg, én meg a fiatal vagyok.
 I. FÉRFI Ezt most nem kellett volna mondania.
 I. NŐ Kedves János, én itt azt mondom, amit akarok.
 I. FÉRFI Valójában...
 I. NŐ Mit szeretne mondani?
 I. FÉRFI Semmit. Nem akartam semmit mondani.
 I. NŐ És miért szeretne itt dolgozni? Maga művész, nem?
 I. FÉRFI Az voltam.
 I. NŐ Itt nem sok művészetben lesz része.
 I. FÉRFI Nem is vártam.
 I. NŐ Gondolom, híres is.
 I. FÉRFI Valaha jó nevű voltam, igen.
 I. NŐ Mondjuk, én ezt leszárom.
 I. FÉRFI Parancsol?
 I. NŐ Tőlem akár világhírű is lehet, én ezt leszárom. Csak ezt mondtam.
 I. FÉRFI Én ezt megértem, de...
 I. NŐ De mi?
 I. FÉRFI Nem beszélhetne egy kicsit udvariasabban?
 I. NŐ Én itt úgy beszélek, ahogy akarok. Én vagyok az üzletvezető. Gondolom, érdeklí, miért vagyok huszonöt évesen egy ekkora és ilyen névű intézmény üzletvezetője.
 I. FÉRFI Nem tartozik rám.
 I. NŐ Szerintem sem, de nem ezt kérdeztem. Mit kérdeztem?
 I. FÉRFI Jó, ha gondolja, mondja el.
 I. NŐ Nos, én szeretek magamról beszélni, pontosabban nem szeretem, ha a hátam mögött mások beszélnek rólam. Az ilyenért innen bárki azonnal repül. Volt már rá példa. Ezt megértette?
 I. FÉRFI Persze.
 I. NŐ Nos, azért vagyok én az üzletvezető, mert én vagyok a tulajdonos barátnője.
 I. FÉRFI Világos.
 I. NŐ Nem szeretném, ha más szót használna erre. Barátnő. Üzletvezető. Világos?
 I. FÉRFI Persze, nem gond.
 I. NŐ Nem gond?
 I. FÉRFI Nem, nem gond, olyan szavakat használok, amelyet hallani akar.
 I. NŐ Egyébként vannak gondjai, bármilyen tekintetben?
 I. FÉRFI Nincsenek gondjaim.
 I. NŐ Értem. Mondja, mennyit ivott ma?
 I. FÉRFI Tessék?
 I. NŐ Hogy ma, hogy mennyit ivott? Melyik szót nem érti?

- 88
- I. FÉRFI Hát ezt... hát ezt kikérem magamnak.
 I. NŐ Nos?
 I. FÉRFI Természetesen semennyit. És ha úgy volna is, ez nem tartozna ide.
 I. NŐ Naná, hogy ide tartozik. Nem tűnök meg részegeket ezen a helyen. Ez egy komoly hely.
 I. FÉRFI De honnan veszi ezt? Hogy jön ez most ide?
 I. NŐ Annnyira tipikus. A simlis piás, aki a csillagokat lehazudja az égről. Úgy nézzen rám, hogy egy piás apa mellett nőttem fel. Gyűlölöm a piásokat. Szívem mélyéről gyűlölöm. A tulajdonosba, akinek a barátnője vagyok, mint említettem, azért szerettem bele, mert egy ilyen helyen dolgozik, mégsem iszik. És nem tűri a piásokat, ő sem.
 I. FÉRFI Nem vagyok alkoholista.
 I. NŐ Nem ez a híre.
 I. FÉRFI Nincs mit mondanom.
 I. NŐ Nem kell megsértődni. Ez egy egyszerű kérdés volt.
 I. FÉRFI Voltak gondjaim... voltak problémáim az alkohollal.
 I. NŐ Milyen problémája volt az alkohollal?
 I. FÉRFI Alkoholproblémám.
 I. NŐ A francba, ezt így hívják?
 I. FÉRFI Még nem beszéltünk a pénzről.
 I. NŐ Még nagyon sok mindenről nem beszéltünk.
 I. FÉRFI Még egyáltalán nem biztos, hogy elvállalom az állást.
 I. NŐ Még egyáltalán nem biztos, hogy fel akarom venni.
 I. FÉRFI Azt a munkát, amire embert keres, fél kézzel megoldom.
 I. NŐ Nocsak.
 I. FÉRFI Tudok táncosokat képezni, és tudok bánni az emberekkel.
 I. NŐ Ezek nem táncosok. Pont ez lenne a maga dolga.
 I. FÉRFI Ezek is csak olyan lányok, akiket meg lehet tanítani néhány alapvető...
 I. NŐ Ezek prostituáltak.
 I. FÉRFI Erre most nem tudok mit mondani.
 I. NŐ Ez egy komoly ügynökség, amely lányokat közvetít, komoly helyekre. Ezek a lányok beszélnek angolul, hát legalábbis valamennyire, és képesek fellépni. Ez a fellépés, ez lenne a maga dolga. A fellépés célja viszont a prostitúció. Zavarja ez a szó?
 I. FÉRFI Kedvesem, engem semmi sem zavar.
 I. NŐ Nem nevezhet a kedvesének.
 I. FÉRFI Bocsánat.
 I. NŐ Én a tulajdonos kedvese vagyok.
 I. FÉRFI Bocsánat.
 I. NŐ Ha ezt ő meghallotta volna, most nem ülne itt ilyen nyugodtan, és nem mosolyogna.
 I. FÉRFI Beszélhetnék a pénzről?
 I. NŐ Valójában nem tetszik, ahogy mosolyog. Irritál.

- I. FÉRFI Maga ismer ilyen szavakat, hogy irritál?
 I. NŐ Valami gond van ezzel?
 I. FÉRFI Gondoltam, maga is ilyen... lány volt korábban.
 I. NŐ Prostitúált. Ismeri ezt a szót?
 I. FÉRFI És onnan... hogy is mondjam csak... küzdötte fel magát.
 I. NŐ Maga itt egy állásinterjún van, és semmi dolga azzal, hogy az, aki ebben a székben ül, amiben most én, mi volt korábban, vagy most micsoda. A fizetés pedig hat számjegyű, ahogyan a telefonban mondtam. Hiszen ezért van itt.
 I. FÉRFI Pontosabban?
 I. NŐ Egészen pontosan is meg fogjuk beszélni, de most más a gond.
 I. FÉRFI Mi a gond?
 I. NŐ Az a gond, hogy maga mosolyog. Ahogy mosolyog, miközben beszélek.
 I. FÉRFI Jókedvem van.
 I. NŐ Értem.
 I. FÉRFI Persze hogy jókedvem van. Nehéz időket éltem át, úgy értem, anyagilag, mi tagadás, ezért vagyok itt, de most, úgy tűnik, minden megváltozik. Jól fizető állásom lesz, egy nem megerőltető munkáért, és egy szép fiatal nő lesz a főnököm, akivel éppen tárgyalok. Miért ne mosolyognék?
 I. NŐ Szóval így látja a helyzetét?
 I. FÉRFI Igen. Pontosán így, ahogy leírtam. Voltak gondjaim, talán még az alkohollal is voltak gondjaim, a feleséggel mindenképpen voltak gondjaim, a kamaszlánnyal is voltak gondjaim, a szakmámban is voltak gondjaim. De mindez a múlt.
 I. NŐ Ha megkérném, abbahagyná, hogy hintázik a széken?
 I. FÉRFI Hogyne! Zavarja?
 I. NŐ Így is lehet fogalmazni. Hogy érti azt, hogy gondjai voltak a szakmájában?
 I. FÉRFI Nem akarok erről beszélni.
 I. NŐ Maga hozta szóba.
 I. FÉRFI Szóba hoztam, mondjuk úgy, megemlítettem, de nem akarom különösebben részletezni.
 I. NŐ Mégis, szívesen hallanám, mire gondolt.
 I. FÉRFI Nos, a kritikára gondoltam.
 I. NŐ Vagy úgy! A kritikára gondolt.
 I. FÉRFI Igen, a kritikái fogadtatásra. A rossz kritikákra.
 I. NŐ De hiszen maga Kossuth-díjas.
 I. FÉRFI És ez mit jelent?
 I. NŐ Valamit mégiscsak jelent? Vagy nem?
 I. FÉRFI Higgye el, kedves ifjú hölgy, ez ma már nem jelent semmit. A tekintély meghalt, a tisztelet meghalt, minden halott.
 I. NŐ Figyelmeztettem már, hogy ne használja a halál szót.

- I. FÉRFI Ó, bocsánat, valóban. Tényleg figyelmeztetett. Különben miért?
- I. NŐ Mit miért?
- I. FÉRFI Miért ne használjam? A halál szót miért ne használjam?
- I. NŐ Semmi köze hozzá.
- I. FÉRFI Bocsánat, igaza van.
- I. NŐ Tudja mit? Elmondom. Elmondom, miért ne használja a halál szót. És ha elmondom, talán jobban fog figyelni.
- I. FÉRFI Figyelek.
- I. NŐ Nos, a halál szót egy haláleset miatt ne használja, ami a családban fordult elő.
- I. FÉRFI Mindenki családjában fordul elő haláleset. Ez az élet rendje.
- I. NŐ Ez, hogy úgy mondjam, egy különleges haláleset volt.
- I. FÉRFI Ó. Meghalt a dédi. És ez megviselte a kicsi lányt. Sokat sírt, igaz?
- csend*
- I. FÉRFI Bocsánat.
- I. NŐ Ez ne forduljon elő még egyszer.
- I. FÉRFI Bocsánat.
- I. NŐ Gyerekkoromban... történt egy rendkívüli halál a családban.
- I. FÉRFI Igen.
- I. NŐ Bár természetesen minden halál rendkívüli.
- I. FÉRFI Igen. Így van.
- I. NŐ Illetve, ha belegondolunk, minden halál teljesen törvényszerű, és egyáltalán nem rendkívüli. Nincs rendkívüli halál.
- I. FÉRFI Ez igaz, így van.
- I. NŐ Ezt a mondatot pedig, hogy ez az élet rendje, gyűlölöm.
- I. FÉRFI Értem.
- I. NŐ Most pedig beszéljünk a munkájáról. Meg kell tanítania a lányokat arra, hogy elfogadhatóan mozogjanak a színpadon, és képesek legyenek betanulni egy egyszerű koreográfiát.
- I. FÉRFI Értem.
- I. NŐ Általában szólóban.
- I. FÉRFI Értem.
- I. NŐ Úgy értem, erotikus koreográfiát. Mi tudom én, közben megszabadulnak a ruháiktól, vagy valami hasonló. Ezt magára bízom, ez lesz a maga művészi szabadsága. Fogja ez zavarni?
- I. FÉRFI Nem, ezen én már túl vagyok.
- I. NŐ Ja igen, a pia.
- I. FÉRFI Nem vagyok impotens, ha erre gondol.
- csend*
- I. FÉRFI A lányokat szeretem, ha erre gondol.
- csend*
- I. FÉRFI Mire gondol?

I. NŐ Nos arra gondolok, hogy maga se a fiúkat nem szereti, se a lányokat nem szereti, se a feleségét nem szereti, se a lányát nem szereti. Még a pénzt se szereti. Maga alkoholista. Nos, erre gondoltam. Ne felejtse el, hogy maga egy alkoholista ember lányával beszél, aki évtizedes viszonylatban tanulmányozta a jelenséget. A probléma professzora vagyok. Ezt sose felejtse el, ha velem beszél.

I. FÉRFI Kezd elegendően lenni ebből a beszélgetésből.

I. NŐ Szomorúan hallom.

I. FÉRFI A munka pedig, amit ajánlott, nevetségesen könnyű. A kisujjamból kirázom.

I. NŐ Ma igen. De holnap? Vagy holnapután, ha rossz napja lesz?

I. FÉRFI Az ország egyik legnagyobb táncosa voltam.

I. NŐ Senkit nem érdekel, hogy mi volt tegnap.

I. FÉRFI Voltaképpen nagyon bosszant, hogy így beszél. Mutassak magának valamit?

I. NŐ Úristen, táncolni akar?

I. FÉRFI Erre nem minden nő képes.

(Le akar menni spárgába. Hosszan erőlködik. Nem sikerül.)

I. NŐ Ez mi, amit most csinál?

I. FÉRFI Nyújtanom kellett volna reggel. Minden reggel nyújtok.

I. NŐ Végre nyújt valamit.

I. FÉRFI Most nem sikerült.

I. NŐ Nem várom magától, hogy lemenjen spárgába.

I. FÉRFI Bármikor megcsinálom. A spárga több fajtáját is bármikor megcsinálom.

I. NŐ Nem szükséges.

I. FÉRFI Egy pillanat. *(Megint hosszan próbálkozik, megint kudarc.)*
csend

I. FÉRFI Tudja, mit gondolok magáról?

I. NŐ Biztosan el akarja mondani?

I. FÉRFI Azt gondolom magáról, hogy végtelenül álszent.

I. NŐ Álszent?

I. FÉRFI Igen, álszent.

I. NŐ Ezt még nem mondták.

I. FÉRFI Nos, éppen ideje volt. Éppen ideje volt, hogy valakivel találkozzon, aki ezt a szemébe mondja. Erkölcsei előadást tart nekem az alkoholizmusról, miközben a kandalló párkányán... tessék. Mióta beléptem, ezt nézem.

I. NŐ Mi van a kandalló párkányán?

I. FÉRFI Forduljon meg, és látni fogja. A háta mögött van.

I. NŐ Tudom, hol a kandalló.

I. FÉRFI Nos, mit lát?

I. NŐ Egy óra, egy váza. Semmi.

I. FÉRFI Közte.

I. NŐ Ó, hát ide tettem?

- I. FÉRFI Hát látom, nem jön zavarba.
 I. NŐ Már mindenütt kerestem.
 I. FÉRFI Ezt ilyen közönyösen bírja mondani?
 I. NŐ Hogyan kéne?
 I. FÉRFI Ezek mégiscsak fecskendők, vagy rosszul látom?
 I. NŐ És?
 I. FÉRFI Most azt fogja mondani, hogy infúziót adott be magának kiszáradás ellen.
 I. NŐ Ez egy bontatlan csomag tű. Még semmire nem használtam.
 I. FÉRFI Úristen, magának aztán van bőr az arcán. Mit nyom magába, mondja?
 I. NŐ Cukorbeteg vagyok.
 I. FÉRFI Ez a hivatalos változat?
 I. NŐ Mondjuk, ahhoz se lenne köze, ha cracket használnék.
 I. FÉRFI Cracket használ?
 I. NŐ Rosszul van?
 I. FÉRFI Miért lennék?
 I. NŐ Csak... az arca színéből gondolom. Ugye szólni fog, ha rosszul van?
 I. FÉRFI Hülye kis drogos picca.
 I. NŐ Már vártam ezt a hangot.
 I. FÉRFI A főnök kis kurvája, és itt szövegel nekem.
 I. NŐ Milyen biztos voltam ebben.
 I. FÉRFI Nekem szövegel, tényleg, nekem? Már akkor az ország legnagyobb táncosa voltam, mikor maga még matrózblúzban hajtotta a pedofil kuncsaftokat.
 I. NŐ És mindezt azért, mert nem tudott lemenni spárgába.
 I. FÉRFI Leszarom a spárgát.
 I. NŐ Én is leszarom. Egyáltalán nem érdekel, hogy tud-e spárgázni. Be akarta bizonyítani, hogy tud.
 I. FÉRFI Hát igenis tudok.
 I. NŐ Szüksége lenne egy pohár italra.
 I. FÉRFI Nincs szükségem semmire.
 I. NŐ Remeg a keze.
 I. FÉRFI Nem hiszem.
 I. NŐ Pillantson le a kezére. Tudja, merre van? Lefelé kell néznie.
 I. FÉRFI Szemét kis kurva.
 I. NŐ Nagyon szomorú... hogy így beszél. Hogy ennyire kivetkőzik magából egy ilyen... ember.
 I. FÉRFI Nem vagyok ilyen ember.
 I. NŐ Valami szépet akartam magáról mondani. Csak kerestem a jelzőt. A tegnap nagy művésze.
 I. FÉRFI Tizenkettő a fajtádból egy tucat. Üzletasszony, persze. Kis drogos prosti. Táncolni fogok a temetéseden.
 I. NŐ Mondtam már...

- I. FÉRFI Nem is! Koreográfiát készítek a temetésedre. Két lány fogja táncolni, egyiknél lesz egy...
- I. NŐ Mondtam már, hogy nem beszélhet a halálról ebben a helyiségben.
- I. FÉRFI Ó, hogy felejtettem el! A haláleset a családjában!
- I. NŐ Ugye, hogy emlékszik?
- I. FÉRFI Ūristen? Csak nem? Elpusztult a kiscicája? Sűrgősen keríteni kell egyet, aki megöröklí a rózsaszín masnit.
- I. NŐ Megkértem, igaz?
- I. FÉRFI Furcsa kislány. Hagyod magad lekurvázni, de hiszel az örök életben?
- I. NŐ A dolgok néven nevezésével nincs semmi baj. A dolgoknak van nevűk, néven lehet őket nevezni, az egy más kérdés, hogy szóba kell-e őket hozni egyáltalán. Valóban ebből éltem. Bár udvariatlannak tartom, hogy szóba hozza, de az őszinteségtől nem szabad félni. A durvaság csak rossz stílus. Egyszerűen csak nem tudja, hogyan kell a nőekkel beszélni.
- I. FÉRFI Én téged nem neveznék nőnek.
- I. NŐ Ugye, tudja, hogy meg fogom büntetni?
- I. FÉRFI Jaj, most megijedtem.
- I. NŐ Nemsokára abba hagyja a nevetést.
- I. FÉRFI Hohohó!
- I. NŐ Annnyira szépen kértem. Fogalma sincs, milyen emlékeket idézett fel bennem. Szőrnyű emlékeket. Egészen szőrnyűeket.
- I. FÉRFI Mi közöm a szőrnyű emlékeihez, kislány?
- I. NŐ Át fogja őket élni.
- I. FÉRFI Micsoda?
- I. NŐ Maga csak művész, nem ember. Nem érez semmit, nem tud semmit, nem jó semmire, csak tükör, nincs mögötte semmi. Elmesélem magának az emlékeimet. Ezt akarta? Megmutatom. Át fogja őket élni, és meg akar majd halni. Nem akar élni többé. Segíthetek magán.

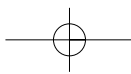
2. egy szobában

- II. FÉRFI Már odaadtam a pénzt.
- II. NŐ Semmi gond, eltettem.
- II. FÉRFI Előre, ahogy szoktuk.
- II. NŐ Így van.
- II. FÉRFI Akkor?
- II. NŐ Mit akkor?
- II. FÉRFI Olyan furcsán nézel.
- II. NŐ Gondolkodom valamin.
- II. FÉRFI Oh, te szoktál gondolkodni?
- II. NŐ Van idóm rá.

- II. FÉRFI Mondd csak... mindig akartam kérdezni. Hány férfival... hányan járnak hozzád?
- II. NŐ Miért kérded?
- II FÉRFI Mindjárt elmondom.
- II. NŐ Ez változó.
- II. FÉRFI Azt kérded magadtól, miért kérdezem ezt, igaz? Hogy ez a férfi miért kérdi ezt? Mit akar ezzel? Igaz?
- II. NŐ Nem.
- II. FÉRFI Azt hittem.
- II. NŐ Nem, nem akarlak megbántani, csak valami más jár a fejemben egy ideje. Ennyi az egész.
- II. FÉRFI Micsoda?
- II. NŐ Hát... ah, hülyeség.
- II. FÉRFI Láttam, az előbb is máshol jártak a gondolataid.
- II. NŐ Van ez így.
- II. FÉRFI És közben is gondolkodsz, míg...?
- II. NŐ Miközben?
- II. FÉRFI Hát, míg velük vagy.
- II. NŐ Már hogy veletek? Hát igen. Közben is.
- csend*
- II. FÉRFI Hétfőn ráérsz?
- II. NŐ Hétfőn? Hány órakor?
- II. FÉRFI Még nem tudom pontosan, estefelé.
- 94 II. NŐ Jó, majd hívj. De ne aznap, mert lehet, hogy már nem lesz időm.
- II. FÉRFI És mikor szoktál tanulni?
- II. NŐ Éjjel.
- II. FÉRFI És... mit is tanulsz?
- II. NŐ Ez most hogy jön ide? Most már menned kell különben, mert...
- II. FÉRFI Jó, jó csak érdekelt, melyik főiskolán...
- II. NŐ Nem főiskola. Könyvelést tanulok. Mérlegképes könyvelés, OKJ-s tanfolyam. De tandíjas, és ezért...
- II. FÉRFI Értem, értem. Bocs, hogy kérdeztem.
- II. NŐ Igen? Még valami?
- II. FÉRFI És azt szabad kérdezni, hogy hány éves vagy?
- II. NŐ Minek?
- II. FÉRFI Már kérdezni se szabad?
- II. NŐ De miért kéne tudnod?
- II. FÉRFI A neveden kívül semmit...
- II. NŐ Az nem az én nevem, amit tudsz. Igazából máshogy hívnak.
- II. FÉRFI Na, mondjuk, ezt sejtettem.
- II. NŐ Hát ez nyilvánvaló volt.
- II. FÉRFI Csak, gondoltam, megismerkedhetnénk, ha már így...
- II. NŐ Nem akarok veled ismerkedni.

- II. FÉRFI De miért nem?
II. NŐ Nem vagy olyan, akivel amúgy megismerkednék.
II. FÉRFI De miért?
II. NŐ Nem kell megsértődni. Csak nem vagy olyan, és kész.
II. FÉRFI De miért? Már csak érdekel, mi bajod velem? A pénzem elfogadod...
II. NŐ Pont ez.
II. FÉRFI Mi pont ez?
II. NŐ Sose ismerkednék meg olyan férfival, aki fizet ezért.
II. FÉRFI Aha.
II. NŐ Hát ez van.
II. FÉRFI Tehát a pénzt elfogadod, de...
II. NŐ Az más, azért megdolgoztam.
II. FÉRFI Akár még neked is jó lehetett.
II. NŐ Nem volt jó.
II. FÉRFI Értem.
II. NŐ De nem kell megbántódnod, ez nem erről szól. Csak máson jár az eszem.
II. FÉRFI Nos, én is gondolkodtam valamin, és... Te figyelsz egyáltalán?
II. NŐ Persze.
II. FÉRFI Nem mondanám, hogy jól megy a vállalkozásom.
II. NŐ Sajnálattal hallom.
II. FÉRFI Elmúltam negyven, az életem egyszerűen csordogál. Semmi érdekes, semmi nem változik. Mi jön még? Már úgy értem, az életben, nem az iparban. Tudod, mivel foglalkozom?
II. NŐ Nem.
II. FÉRFI Nem is olyan fontos.
II. NŐ Szerintem sem.
II. FÉRFI Különbféle berendezéseket forgalmazunk ipari és kereskedelmi felhasználású területek, úgy értem, ingatlanok tisztításához és fertőtlenítéséhez.
II. NŐ Értem.
II. FÉRFI Gondolom, ez elég bonyolultan hangzott.
II. NŐ Nem, tudtam követni.
II. FÉRFI Nos, ez persze idézet volt a honlapunkról. A fő profilunk egészségügyi festés lenne, fertőtlenítés, talaj, vizek, épületek, bármi. De a gyakorlatban gyakran csak egyszerű kaszálást jelent. Már hogy fűnyírást. Erre van igény. Illetve volt.
II. NŐ Értem.
II. FÉRFI Hát most lejtőre került a piac.
II. NŐ Nem nő a fű?
II. FÉRFI Nekem nem nő fű.
II. NŐ Ez szomorú.
II. FÉRFI Hát ez nem olyan, mint nálad, igaz? Mindig konjunktúra, mindig jönnek a férfiak.

- II. NŐ Még nem gondoltam magamra mint piacra.
- II. FÉRFI Bocsánat. Nem is ezt akartam mondani. Szóval a vállalkozásom haldoklik, a házasságom szárnalmas...
- II. NŐ Biztosan akarsz nekem ezekről a dolgokról beszélni?
- II. FÉRFI Nem szeretnéd?
- II. NŐ Nem. Nem szeretném. Szerintem nekem ezeket nem kellene hallanom.
- II. FÉRFI Nos, elmondom, mire gondoltam.
- II. NŐ Lassan menned kell.
- II. FÉRFI Tizenegy éve vagyok házas. Mindig ugyanazzal a nővel életem. Mindig. Úgy hívják... mindegy, hogy hívják. Sosem veszekszünk. Ez ritkaság, ha tudnád. Te persze fiatal vagy, ezért... De nem ezt akartam mondani. Otthon nem beszélgetünk, a feleségem hallgat, én is hallgatok. De nincs csend, a csendet nem szeretjük, szól valami zene, vagy megy a tévé, mit tudom én. Nem nézzük persze, azt a hülyeséget senki sem nézi. De megy. Lehet, hogy elveszett a távirányítója, és mindig megy. Őszintén szólva fogalmam sincs. Két hónapja egy este a feleségem... hát ez váratlan volt... sírva fakadt. Nagyon sírt. Azt mondja, képtelen megérteni, hogy miért ezt az aftershave-et használom. Hogy undorítónak találja. Hánynia kell tőle. Legalább húsz éve használom ezt az aftershave-et. Talán még régebben. Ő tizenegy éve a feleségem. Meg se tudtam szólalni. És, kérdi, miért vettem zöld autót, hogyan tehettem. Hogy zöld az autó. Eleinte nem voltam biztos benne, hogy jól értem, mert annyira sírt. És ráadásul, ezt tudnod kell, öt éve van ez az autóm. Ő különben sose ül bele, mert sajátja van, a sajátjával jár. És mindenfélét mondott, aminek zöld a színe, mindenféle dolgokat. Hát nem idézném. Elég sértő volt különben. Például... na mindegy, tényleg. És hogy dobozból iszom a sört. Mondom neki, nem is iszom sört, nem szeretem. Sose iszom. De tegnap ittál, mondja ő. És dobozból. Nem bírja tovább, nem bír velem élni. Mikor szóhoz jutottam a döbbenettől, mondom neki, Istenem, eddig miért nem szóltál? Meg hogy ezen ne múljon, kiöntöm az aftershave-et, eladom azt a kurva autót, vagy lefestetem, vagy egyszerűen csak felgyújtom az udvar közepén, csak hagyja abba a sírást. De ő nem hagyta abba.
- II. NŐ Biztosan el akarod mondani?
- II. FÉRFI Teljesen tanácstalan voltam. Végül is kellemesen élünk, nem panaszkodhatom, bár a cégem most nem áll jól. Kis cég különben, nemrég feladtam a belvárosi irodát, és egy ipari parkba költöztünk, hogy közelebb legyek a megrendelőkhöz. Ja, a feleségem. Hát, róla akarok beszélni. Illetve nem róla, hanem... Nem, nincs senkije, azt mondta. Csak engem nem bír. Nem is engem, hanem ahogy eszem. Hogy sört iszom, hogy a pénzügyi oldalakat olvasom a lapban, míg a többit a földre dobom. Meg nem bírja, hogy zöld a kocsim. Nem bírja a zöldet. Pedig nem is zöld igazán, hanem... Nem bírja. És sírt. Görcsösen sírt. Annyira sírt, hogy nem tudott tovább beszélni. Igazából nem is biztos, hogy jól értettem, annyira sírt. És akkor arra gondoltam, hogy tizenegy éve vagyunk háza-

sok. Itt ül előttem ez a nő. Egy idegen nő. Tizenegy éve él velem. Tizenegy éve nem szól, illetve előtte egy évig éltünk együtt, az tizenkettő. Krisztus az égben, tizenkettő! Azóta nem szól. Utálja a zöldet, utálja a ham and eggset, amit reggelizem, utálja az aftershave-em illatát. Ha dobozból iszom a sört. Vagy ha sört iszom egyáltalán, ez nem volt világos, annyira sirt. És utálja a zöldet. És még sose mondta.

Láttam, hogy szenved a nő, akivel együtt élek, egy ágyban alszom, akivel a szabadidőm minden percét töltöm, akinek ismerem az illatát, és öt éve nem mondja el, hogy gyűlöli az autót, ami az övé mellett a garázsban áll, gyűlöli, hogy dobozból iszom a sört, vagy ahogy öltözöm. Mit gyűlöl még? És nem érez semmi mást? Egy idegen, akiről semmit sem tudok.

Úgy éreztem magam, mint valami utazó, aki az autópályáról egy nap rossz helyen tér le, és valami sose látott sötét tájra érkezik, és a visszautat se találja. Nem látható semmi, csak hogy a táj végtelen. Kanyarogsz a sötétben, vakon körbe-körbe, és rájössz, hogy el vagy veszve, vérré vált a hold, nem látod, ahol a föld az éggel egybefolya. Belenéztem a szemébe, és eltűnt a horizont.

II. NŐ Ezt miért mondod el nekem?

II. FÉRFI Azóta úgy élünk, mint egy nagybeteg házában. Kerüljük a hangos szavakat. Kerüljük egymást. A kocsim kék. Az aftershave-em új. De a tévé megy. Mindig megy. Még nem találtam meg a távirányítóját.

II. NŐ Miért pont nekem?

II. FÉRFI Csak akartam kérdezni valamit. És ne is válaszolj, úgy értem, ne most. Gondold át. Tudom, hogy te alapvetően jó lány vagy, illetve volnál, illetve az vagy... Szóval, ahogy így élsz, ahogy most élsz, ez nyilván nem életcél neked. Vagy az?

II. NŐ Mit akarsz mondani?

II. FÉRFI Arra gondoltam... Mi volna, mi volna, ha mindenkit lemondanál? A férfiakat, már hogy. Eszedbe jutott már? Hogy milyen jó volna? Már hogy rajtam kívül. Tudom, hogy minden pénzbe kerül. Ezen a világon mindenért fizetni kell. Mekkora lenne az összeg, ami kiesne neked? Hallasz? Mintha nem lennél itt.

II. NŐ De. Hallgatlak, igen. Szóval eltartanál engem, ezt akarod? Az a baj, hogy megszoktam, hogy sokat keresek.

II. FÉRFI Szóval, mit szólsz?

II. NŐ És közben hazajárnál a feleségedhez? Szóval afféle kétlaki életet élnél?

II. FÉRFI Egy ideig legalábbis muszáj lenne, mert...

II. NŐ Jó, értem. És én is lehetnék kétlaki?

II. FÉRFI Úgy érte...?

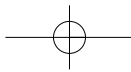
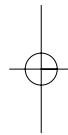
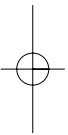
II. NŐ Igen, úgy. Én is hazajárhatnék máshová?

II. FÉRFI Hát nem így gondoltam.

II. NŐ Értem.

II. FÉRFI Látom, elgondolkodtál.

II. NŐ Hát igen.

- II. FÉRFI És mit szólsz?
 II. NŐ Nem ezen gondolkodom.
 II. FÉRFI És ugyan min?
 II. NŐ Nem fontos.
 II. FÉRFI De hogyan volna fontos.
 II. NŐ Tényleg mindegy.
 II. FÉRFI Hát nekem fontos, vegyük úgy.
 II. NŐ Hogy mi az a bálvány, hát ezen gondolkodtam, ha már ennyire tudni akarod, ha ennyire nem hagysz vele békén. Hát ez.
 II. FÉRFI Bálvány?
 II. NŐ Bálvány.
 II. FÉRFI Bálvány...?
 II. NŐ Bálvány, igen. Hogy mi az. Miért, te tudod? Persze hallottam már ezt a szót, de mi az pontosan. Hogy néz ki? Meg él-e egyáltalán, vagy csak egy fogalom? Vagy valami dolog, nem tudom. Bálvány.
 II. FÉRFI Az egy ilyen izé.
 II. NŐ Igen?
 II. FÉRFI Hát ilyen... izé. Minek az neked?
 II. NŐ Mert erről szól minden. Egyre inkább arra gondolok, ha ezt megfejtem, kiderül, hogy miért ilyen minden, amilyen, meg miért élek én is így benne, ahogy.
 II. FÉRFI Miben benne?
 II. NŐ Hát ebben az életben, ami nekem van.
 98 II. FÉRFI Úristen. Te ilyeneken gondolkodsz?
 II. NŐ Miért, szerinted milyen ez nekem, ami van?
 II. FÉRFI Hát most mondom. Ez a te problémád, de ezen segíthetek. Nincs pénzed, és... De ha nem így akarsz élni, miért nem támogatnak, mondjuk, a szüleid?
 II. NŐ Nahát őket hagyjuk.
 II. FÉRFI Élnek?
 II. NŐ Élnek, jól vannak.
 II. FÉRFI A városban?
 II. NŐ Nem.
 II. FÉRFI Gondolom, erről se akarsz beszélni.
 II. NŐ Így van.
 II. FÉRFI De a városban?
csend
 II. FÉRFI Szóval nem a városban. És nincs senki, aki...
csend
 II. FÉRFI Na jó. Minek neked a bálvány?
 II. NŐ Kaptam egy ilyen iratot valakitől. Egy ilyen füzetkét. Abban van.
 II. FÉRFI Gondolom, nem az OKJ-s tanfolyamon kaptad.
 II. NŐ Szerinted? Az utcán kaptam.
 II. FÉRFI De miért állsz szóba mindenkivel?

- II. NŐ Hogyhogy mindenkivel?
- II. FÉRFI Senkivel sem szabad szóba állni.
- II. NŐ Miért?
- II. FÉRFI Miért? Te hülye vagy? Mert veszélyes.
- II. NŐ Mi történhet?
- II. FÉRFI Mit tudom én... kirabolnak...
- II. NŐ Sosincs nálam kápé.
- II. FÉRFI Megerőszakolnak.
- II. NŐ Na, ez érdekel. Az milyen?
- II. FÉRFI Miért? Akarnád, hogy valahol egy hülye, jobb akaratod ellenére...
- II. NŐ Szóval, mint most?
- II. FÉRFI Na jó, ezt fejezzük be.
- II. NŐ Arról van szó, hogy nem értek egy mondatot. Ebben a füzetben.
- II. FÉRFI Mi a mondat?
- II. NŐ Ideges vagy?
- II. FÉRFI Ideges vagyok. Mi a mondat?
- II. NŐ Ha ideges vagy, akkor...
- II. FÉRFI Mi a mondat?
- II. NŐ Efraim bálványokhoz szegődött.
- II. FÉRFI Ez a mondat?
- II. NŐ Ez.
- II. FÉRFI Bálványokhoz szegődött.
- II. NŐ Igen.
- II. FÉRFI Efraim.
- II. NŐ Igen.
- II. FÉRFI Ki az az Efraim?
- II. NŐ Fogalmam sincs.
- II. FÉRFI Hát baszd meg...
- II. NŐ De ez lényegtelen. A bálvány a lényeg.
- II. FÉRFI Ne haragudj, rohadtul nem. Valakivel történik valami, csak érdekel, hogy ki az?
- II. NŐ Jaj, apám, tudtam...
- II. FÉRFI Mit tudtál, mit?
- II. NŐ Hogy nehéz lesz.
- II. FÉRFI Baromi nehéz mondatot adtál. Van egy csávó, kutya se ismeri, történik vele valami, és ezt kéne megfejtetni. Hát köszönöm.
- II. NŐ Nem kellett volna megkérdezniem.
- II. FÉRFI És hogy van utána?
- II. NŐ Hogyhogy utána?
- II. FÉRFI Csak ez az egy mondat van?
- II. NŐ Nem, nem csak ez.
- II. FÉRFI Igen?
- II. NŐ Mit igen?

- II. FÉRFI És nem mondod el, mi van még? Hátha abból kiderül.
II. NŐ Ami utána van, azt már értem.
II. FÉRFI Hát én még nem, mert azt se tudom, mi az.
II. NŐ De az nem rád tartozik.
II. FÉRFI Hogyhogy nem rám? Hogyhogy nem rám? Ez egy titkos kiadvány?
II. NŐ Nem titkos.
II. FÉRFI Hát ugye, hogy? Akkor rám is tartozik.
II. NŐ Illetve rád tartozik, vagyis hogy rád is tartozik, csak nem neked íródott.
II. FÉRFI Hanem kinek? Mindent harapófogóval kell kiszedni belőled.
II. NŐ Nekem. Nekem íródott. Világos, hogy nekem, nekem egyedül.
II. FÉRFI Hallhatnám?
II. NŐ Ez van utána: Ivásuk elfajult, és úgy bánnak a nőekkel, mint a szajhákkkal.
II. FÉRFI És ez neked íródott.
II. NŐ Én ezt naponta átélem. Ivásuk elfajult, és úgy bánnak a nőkkel, mint...
II. FÉRFI Hallottam. Ki írta ezt?
II. NŐ Mindegy.
II. FÉRFI Ki írta ezt? Kurvára nem mindegy.
II. NŐ Nem ismered.
II. FÉRFI Igen?
II. NŐ Hóseás.
II. FÉRFI Hát ezt nem hiszem el.
II. NŐ Mondtam, hogy nem ismered.
II. FÉRFI Hóseás és Efraim, a két jó barát. És te honnan ismered őket?
II. NŐ Nem tudom, kik.
II. FÉRFI Mit tudsz egyáltalán?
II. NŐ Az egyik szerepel a történetben, a másik meg megírta.
II. FÉRFI Kérem.
II. NŐ Mit?
II. FÉRFI Azt a rohadt füzetet. Ide vele.
II. NŐ De ne tépd szét.
II. FÉRFI Majd valahogy türtóztattem magam. Hol van?
II. NŐ Itt.
II. FÉRFI Efraim... te ilyeneket olvasol?
II. NŐ Világos, hogy a bálványokra megy vissza minden.
II. FÉRFI Ki adta ezt neked?
II. NŐ Mindegy.
II. FÉRFI Ki volt?
II. NŐ Egy tag az utcán.
II. FÉRFI A Hóseás, mi? Miért állsz szóba mindenkivel? Miért?
II. NŐ Ne bántsz.
II. FÉRFI Nem bántalak.

- II. NŐ De akarsz.
- II. FÉRFI Na, figyelj rám.
- II. NŐ Ne igyál többet.
- II. FÉRFI Milyen kiadó? Lássuk csak!
- II. NŐ Nem mész el? Már el kéne menned.
- II. FÉRFI Új Világ kiadó. Sose hallottam. Szóval ki adta?
- II. NŐ Egy tanú.
- II. FÉRFI Egy tanú.
- II. NŐ Igen.
- II. FÉRFI Egy szemtanú, vagy mi? Baleset volt?
- II. NŐ Egy ilyen Jehova tanúja.
- II. FÉRFI Apám. Egy Jehova tanúja adta.
- II. NŐ Igen, mondom.
- II. FÉRFI És te elolvastad.
- II. NŐ Rengeteg időm van. Miért ne olvastam volna el?
- II. FÉRFI És ezen gondolkodsz.
- II. NŐ Ezen. Pont leírja, ahogy élek. Berúgnak, és használják a nőket. Már hogy a férfiak. Már hogy ti.
- II. FÉRFI Hát csak csodálkozom rajtad. Könyvelést tanulsz, mérlegképes könyvelő leszel, és ilyesmit olvasol.
- II. NŐ Nem olvasok ilyesmit, ezt az egyet olvastam. Legyünk pontosak.
- II. FÉRFI Hát hogyan lennénk pontosak, ha könyvelést tanulsz.
- II. NŐ És számvitelt.
- II. FÉRFI Na pláne. Szóval mi van még utána?
- II. NŐ Itt van.
- II. FÉRFI Látom. Illetve nem. Hol?
- II. NŐ Itt. Ne érj hozzám.
- II. FÉRFI Már hozzád értem máskor is.
- II. NŐ Az akkor volt, de azért fizettél.
- II. FÉRFI Letelt az időm?
- II. NŐ Le.
- II. FÉRFI Jön a következő faszi?
- II. NŐ Még nem.
- II. FÉRFI Honnan tudod, hogy nem jön előbb?
- II. NŐ Telefonál, ha érkezik. Ahogy te.
- II. FÉRFI Szóval maradhatok még?
- II. NŐ Beszélhetünk arról, ami a füzetben van, ha nem leszel tőle ideges, és ha nem érsz hozzám.
- II. FÉRFI Mert az időm letelt.
- II. NŐ Igen.
- II. FÉRFI És ha újra fizetek?
- II. NŐ Nem lehet.
- II. FÉRFI Aha. Jön a következő. Hallgatsz, tehát így van. És nem akarsz erről beszélni.
- II. NŐ Egy órád van neked is, mint mindenkinek. Mindent megcsi-

nálok, amit megbeszeltünk. Nem csinálok meg olyat, amit nem beszélünk meg előre. És ha az idő letelt, nem érhetsz hozzám.

II. FÉRFI Na, mutasd azt a rohadt füzetet. Szóval hol áll ez pontosan? Milyen szép a körmöd lakk nélkül is. Sose vettem észre, hogy nem lakkozod. Értem, erről se beszélünk. Látom. Ivásuk elfajult. Ugy bánnak a nőkkel, mint a... igen, és akik pajzsként védenék, szeretik a gyalázatot. Már hogy a nőket védenék pajzsként? Efraim, akiről szó van? Nem védi meg a csaját? Miért csuktad be?

II. NŐ Ennyi elég. Menned kell.

II. FÉRFI Még nem csörgött a telefonod.

II. NŐ Csak szórakozol rajtam.

II. FÉRFI Még nem olvastuk végig.

II. NŐ De majdnem.

II. FÉRFI Szóval mégsem.

II. NŐ Csak a vége maradt.

II. FÉRFI És az mi?

II. NŐ Mindegy.

II. FÉRFI De mi az?

II. NŐ Úgyse értenéd.

II. FÉRFI Miért ne érteném?

II. NŐ Mert én se értem.

II. FÉRFI Szóval mi az? Olvasd fel.

II. NŐ Jó. Tessék. Szárnyaiba köti őt a szél, és égeti a szégyen.

102

Most okosabb lettél?

II. FÉRFI Hát... nem is tudom, így hirtelen. Különbözn tudnám, csak azt nem tudom, kiről van szó.

II. NŐ Efraimról.

II. FÉRFI Vagy nem.

II. NŐ Hát vagy nem, igen.

II. FÉRFI Lehet, hogy a nőről.

II. NŐ Lehet.

II. FÉRFI Akit nem védtek meg.

II. NŐ Lehet.

II. FÉRFI Szóval te se tudod.

II. NŐ Mondtam már, hogy nem. Az egész a bálványra megy vissza, onnan nem értem.

II. FÉRFI Hát nem valami vigasztaló olvasmány.

II. NŐ De pont az.

II. FÉRFI Szép itt nálad amúgy. Mindig akartam mondani. Még sose volt igazán időm körülnézni.

II. NŐ Nem nálam vagyunk. Az én lakásom nem ilyen. Én nem itt élek.

II. FÉRFI Hát persze.

II. NŐ A virágokat nem én öntözöm, a konyhában nem készítek semmit, az ágyban nem alszom, az ajtón nem az én nevem áll.

- II. FÉRFI Hát persze.
II. NŐ Ez egy bérelt lakás.
II. FÉRFI Te béreled?
II. NŐ Szerinted?
II. FÉRFI Szóval nem. A feleségem...
II. NŐ Nem akarok a családomról hallani.
II. FÉRFI Nincs gyerekem. De lehetne majdnem ekkora lányom, mint te vagy. Na jó, csak majdnem. Látom, nem érdekel. Miért nem kérdezed meg ezt a bálványt attól, akitől a füzetet kaptad?
II. NŐ Mostanában nem látom.
II. FÉRFI És a kérdéseimre mi a válasz?
II. NŐ Ezen még gondolkoznom kell. De azt hiszem, nemet fogok mondani.
II. FÉRFI Összezavart téged ez a füzet.
II. NŐ Téged meg összezavart az új kék autód.
II. FÉRFI Nem új. Csak a festés új rajta.
II. NŐ Akkor összezavart a feleséged.
II. FÉRFI Ó is össze van zavarodva.
II. NŐ Ezért gondoltad, legyen egy szilárd pont az életedben?
II. FÉRFI Már hogy micsoda?
II. NŐ Már hogy kicsoda. Már hogy én.
II. FÉRFI Leszel a szilárd pont az életemben?
II. NŐ Nem, nem hiszem. Egy kicsit félek tőled.
II. FÉRFI Félelmetes ember vagyok, aki fertőtlenítést végez ipari méretekben.
II. NŐ Félelmetes ember vagy, akinek az ivása elfajult.
II. FÉRFI Nem is iszom.
II. NŐ Anélkül is lehet.
II. FÉRFI És ha megigérem, hogy nem iszom sört dobozból?
II. NŐ Ez elég kevésnek tűnik.
II. FÉRFI Mi lesz velünk?
II. NŐ Mi lenne? Én könyvelést tanulok, könyvelő leszek, neked meg szerzünk valahonnan egy jó nagy fertőzést ipari méretekben.
II. FÉRFI Mi volna, ha rákérdeznél a pofánál, aki a füzetet adta.
II. NŐ Az a baj, nem látom mostanában.
II. FÉRFI De tényleg, mi lesz velünk? Mi a szar?
II. NŐ Hát, nincs jobb ötletem.